

Türkiye'nin PKK Sorunu...

İçeriği Yazan: [Anafarta Kumandanı](#) [1] Zaman: Pzt, 25/06/2012 - 09:05

Yazar: Emrah Kaya

Yazının Yazıldığı Tarih: 20.06.2012

PKK'nın Kuruluşu

Resmi kaynaklara göre PKK, 27 Kasım 1978 tarihinde Diyarbakır ili Lice İlçesi Fis (Ziyaret) Köyü'nde kuruluş kongresinde toplanarak kurulmuş olan Marksist- Leninist bir örgüttür.

Ancak Abdullah Öcalan'ın hayatı, doğudaki isyanların geçmişi, PKK ve Öcalan hakkında Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hazırlanan iddianame incelendiğinde silahlı bir bölücü hareketin 1978 tarihinden öncesine dayandığı anlaşılmaktadır. Abdullah Öcalan bu süreçte son ayaklanmayı organize eden ve sonradan terör örgütü lideri olan bir şahıstır. Öcalan, Mehmet Hayri Durmuş ile beraber 68 sayfalık "Kürdistan Devriminin Yolu" isimli bir çalışmayı kaleme almış ve 3 yıl boyunca Doğu ve Güneydoğu bölgelerimizde "Kürdistan Devrimcileri, Ukocular, APO'cular" adı altında bölücü ve silahlı mücadeleyi savunan insanları bir araya toplamaya çalışmıştır.

1995 yılında düzenlediği 5. kongrede PKK oluşturduğu parti programında "Kürdistan Devrimi'nin" görevlerini şöyle belirtmektedir:

1. Türk sömürgeciliğinin ve gerisindeki emperyalizmin, Kürdistan üzerindeki her türlü hakimiyetine son vermek.
2. Demokratik halk yönetiminde ulusal, bağımsız ve demokratik bir toplum yaratmak.
3. Bağımsız bir ekonomik yapı inşa etmek.
4. Sömürgeci eğitim ve kültür kurumlarının yerine ulusal eğitim ve kültür kurumları oluşturmak; Kürtçenin bütün lehçelerinin gelişimine fırsat ve imkan tanımak ve birinin ulusal dil haline gelmesini teşvik etmek; Kürt dili, edebiyatı ve tarihi alanlarında yoğun bir araştırma ve örgütlenme çabasına girişmek, bütün halka okur- yazar olma imkanı tanımak.
5. Kürdistan devrimini ve birliğini sağlamak.
6. Komşu halklarla olan ilişkilerde uluslararası sorunlarda, proleter enternasyonalizmi uygulamak.

Bu maddelerden anlaşılacağı üzere PKK, temel hedef olarak Ortadoğu bölgesinde Kürdistan isimli yeni bir devlet kurmayı amaçlamaktadır. İlk süreçte PKK, Türkiye Cumhuriyeti'ne ve Türk Milleti'ne karşı izlediği mücadele taktiğinde genel olarak intihar bombacılarını, baskınlar, sabotajlar, köy basmaları, devlet memurlarına baskı ve öğretmen katliamları, silahlı mücadele taktiklerini benimsemiştir. Bu taktiklerin genel adı terör saldırıları olmak üzere genel amacı ülkedeki huzuru ve ulusal bütünlüğü bozmak, insanları korkutmak ve yıldırmaktır. Ayrıca kamu kurum ve kuruluşlarını çalışmaz bir hale getirmek, devletin bölgedeki varlığına zarar vermek ve yok etmek, hedefledikleri toplum üzerinde belirli bir egemenlik kurarak terör kültürünü aşılama, terör gurubunun yaşayabileceği bir yaşam sahası oluşturmak gibi nedenler sayılabilir. Ancak bunların yanı sıra PKK'nın uluslararası bir görevi bulunmaktadır. Türk toprakları üzerinde kargaşa ve huzursuzluğun egemen olmasını, Türkiye'nin bölünmesini amaçlayan, bölgesel dengelerin Türkiye aleyhinde olmasını isteyen

birçok ulusal ve bölgesel emperyal güçlerin kuklası olma özelliği taşımaktadır.

Öcalan'ın ifadeleri ve PKK hakkındaki iddianameler, İran ve Suriye'nin 2000'li yıllara kadar PKK'ya verdikleri destek, AB- ABD ve Rusya'nın PKK'yı nasıl maşa olarak kullandıkları PKK'nın kukla bir örgüt olduğunu ve Doğu ve Güneydoğu'daki sömürülen (!) Kürtlerin haklarının koruma söyleminin sadece bir aldatmaca olduğu açıkça ortadadır.

PKK ve Türkiye'deki Siyasi Uzantıları

PKK'nın Türkiye'deki siyasi uzantılarının deşifre edilmesi için en önemli iki belge şunlardır:

1. Abdullah Öcalan'ın Söylemleri: Öcalan 1991 yılında verdiği bir emir ile "DEP'e (Demokratik Emek Partisi) oy vermeyen herkesin tavuğunu bile öldürün..." demiştir. Bu da PKK'nın DEP ile bağlantılı olduğunun en büyük göstergesidir. Öcalan, ifadelerinde 1991 yılının seçim sonucunda HADEP (Halkın Demokrasi Partisi) milletvekillerine Kürt kimliğini öne çıkarmaları talimatı verdiğini belirtmektedir. Hatta Leyla Zana'ya milletvekili olarak yemin töreninde Kürt kimliğini ön plana çıkarması ve Kürtçe konuşması konusunda tavsiye verdiğini belirtmiştir. HEP (Halkın Emeği Partisi) ile ilişkilerinin olduğunu söyleyen Öcalan, Hatip Dicle, Leyla Zana, Sedat Yurttaş, Ahmet Türk, Mehmet Sincar ile telefonda görüşüğünü ve PKK'nın alt çalışma grubu olan "Sürgündeki Kürt Parlamentosu" faaliyetlerini müşterek yürüttüklerini belirtmiştir. HADEP'in kapatılma durumunda DEHAP'ın (Demokratik Halk Partisi) kurulması konusunda tavsiye vermiştir. Partilerin başkanlığı konusunda da aktif görüş belirten Öcalan, HADEP'e 200 bin mark yardım edildiğini itiraf etmiştir.
2. Partilerin Kapatılma Nedeni: 1. maddede Abdullah Öcalan'ın bağlantılı olduklarını itiraf ettiği siyasi partilerin hepsi "bölücülük" suçları nedeniyle kapatılmıştır.

PKK'nın Siyasallaşması

PKK, kuruluş sürecinden 1995 yılına kadar izlediği sert politikalar bu terör örgütünü siyasi ve savaş konusunda belirli bir güç noktasına getirdi. Ancak 1990'lı yıllarından itibaren PKK konusunda tecrübe kazanan Türk Silahlı Kuvvetleri ordudaki gerekli modernizasyonu gerçekleştirdikten sonra PKK'ya ağır darbeler vurmaya başlamıştı. Özellikle PKK içine sızan istihbarat üyeleri PKK'nın bazı faaliyetlerini önceden bildiriyor, kazanılan tecrübeler sonucunda saldırılar önceden fark edilebiliyordu. Zamanla izlenilen sert politikaların -özellikle şehirlerin bombalama olaylarının- belirli bir süreçten sonra Türk Milletini bölmek yerine daha da birleştirdiğini fark etti. Bu süreçten sonra PKK dağda Türk ordusunu kendisine düşman alırken, şehirde ve medyada PKK'nın siyasallaşması için birçok çalışmalar başlatıldı.

Üniversitelerde daha çok örgütlenme yoluna giden PKK basın yoluyla da halka yanlış bilgiler ile kandırarak, Kürtlerin sömürüldüğü düşüncesini yaymayı hedef edindi. Bu süreç içinde PKK ile bağlantılı olan birçok bölücü parti bunu bir veri olarak kullanırken seçim süreçlerinde de birçok Ulusal/Milliyetçi/İslamcı siyasi partiler ve liderleri bunu oy toplama yarışında bir söylem olarak kullanmaya başladı. Örnek olarak:

- 1992 yılında Süleyman Demirel yaptığı bir açıklamada "Kürt Realitesini tanıyoruz..." demiştir.
- Recep Tayyip Erdoğan bir gazetede verdiği röportajda peşmergelerle görüşüğünü belirtmiş ve 1991 yılında Necmettin Erbakan'a sunduğu raporda sorunun Doğu veya Güneydoğu sorunu olmadığını bir "Kürt Sorunu" olduğunu dile getirmiştir. Ayrıca raporda devletin bölgede asimilasyon politikası savunduğunu belirtmekte ve bunun önüne kırılması gerektiğini dile getirmekteydi. Bunların yanında Kürt kimliğinin tanınması, kültürel hakların verilmesi, anadilde eğitimin önünün açılması, yerel parlamentoların oluşturulması gibi birçok konu bulunmaktaydı. Mehmet Metiner başkanlığında Altan Tan, Abdurrahman Dilipak, Ali Bulaç gibi isimlerinde bulunduğu raporu hazırlayan insanların raporda belirttikleri bir cümle her şeyi özetlemektedir: **"Kemalist Devletin geleneksel zora ve silaha başvurma yöntemi artık iflas etmiştir."**

- Öcalan, PKK'nın bağlantılı olduğu bölücü partilere SHP, Fazilet, Anap, Refah, ve CHP ile ittifak yollarını aramalarını emretmiştir. Bu partilerin bir kısmı ile görüşülmüştür.

Bunca yaşanan olayların yanı sıra birçok aydın (!) PKK'yı açık açık savunmamakla yanı sıra PKK'nın izlediği birçok politikaya benzer politikalar ortaya atmış ve siyasallaşma sürecini hızlandırmıştır. Özellikle Avrupa ve Amerika'dan destek ve fon alan aydınlar (!) üstlerine düşeni yapmaya çalışmışlardır. Zamanla PKK'yı destekleyen Avrupa ülkelerinde insanlar PKK'yı "özgürlük savaşçıları" olarak görmeye başlamıştır. Bu süreçte Ulusal ve Milliyetçi birçok düşünce kuruluşu ve siyasi partiler baskılara maruz kalmış, izlenilen politikalarla bu topluluklar karalanmış ve hakarete uğramıştır. Hatta son zamanlarda Türkiye'de yürütülen bazı davalara bakıldığında PKK ile Ulusalçılar/Milliyetçiler arasında bağ ve ortak çıkar olduğu ispatlanmaya çalışılmıştır. Bu süreçteki temel neden Ulusalçılar/Milliyetçiler'i tasfiye ederek PKK'nın daha kolay siyasallaşmasını sağlamaktır.

Zamanla izlediği sert politikalardan vazgeçen PKK ve bölücü partiler ilk öncelikle Marksist- Leninist politikadan arınmaya başlamış, İslamcı politikaları gündemine almıştır. Örnek olarak:

- Mitinglerde Ahmet Türk'ün Kuran-ı Kerim ve sakallı şeyhleri yanında bulundurması,
- Abdullah Öcalan'ın Doğu ve Güneydoğu bölgelerine ilahiyat fakülteleri kurulması için emir vermesi,
- Geçmişte İslamiyet'i kötüleyerek, Hristiyanlığı, Zerdüştlüğü ve ateistliği ön plana çıkaran bölücüler 2011 yılındaki sivil itaatsizlik eylemlerinde Cuma namazı kılması örnek olarak gösterilebilir.

Çünkü PKK, siyasallaşma sürecinde ırkçı bir politika yerine dinci bir politika savunursa kabul edilebilirliği daha çok artacaktı. Son olarak Türkiye'de yıllarca bu ülkenin ekmeğini yiyip bu ülkeye hizmet ettiğini belirten Nazlı Ilıcak gibi aydınlarımız (!) ve AKP'nin Diyarbakır milletvekili Cuma İçten, Abdurrahim Akdağ (AKP), İhsan Arslan (AKP) gibi milletvekillerimiz (!) açıklama yaptıkça PKK daha da güç kazanmakta bölücülük ise siyasallaşmaktadır.

"NE" Sorunu?

Yıllardır Türkiye bir sorun içerisindedir. Bu adı konmamış bir sorundur. Toplum içinde bu soruna farklı görüşlere sahip olan insanlar farklı isimler vermektedir. Bazıları PKK, terör sorunu derken, bazıları Kürt sorunu, bazı gruplar ise Doğu veya Güney doğu sorunu demektedir. Ayrıca bir kısım aydın ise bunu demokrasi, kültür sorunu olduğunu dillendirmektedir.

PKK veya terör sorunu diyen insanların unuttuğu bir nokta bulunmaktadır. O da PKK'ya veya teröre destek vermediği halde ihmal edilen Kürt kökenli vatandaşlardır. Bu ismi savunanlar PKK sorunu bittiğinde bu insanlara gereken önemin verileceğini belirtmektedirler.

Kürt sorunu diyen gruplar ise PKK ile Kürt ayrımını genelde yapamayan insanlardır ve Kürtler sorun yaşamasaydı dağa çıkmazlardı genel görüşleridir. Burada PKK ile Kürtler bir olmazsa bile yakın olduğu izlenimi vermekte ve Kürt adı altından PKK'yı siyasallaştırmaktadır.

Doğu ve Güneydoğu sorunu diyen insanlar ise bölgenin geri kalmışlığının ve ekonomik nedenlerden dolayı terörün oluştuğunu savunmaktadırlar. Ancak Karadeniz, Akdeniz, İç Anadolu, Akdeniz, Ege ve hatta Türkiye'nin en gelişmiş bölgesi olan Marmara'da yaşanan geri kalmışlık ve fakirlik göz ardı edilmektedir.

Soruna demokrasi ve kültür sorunu diyen insanlar ise genelde liberal görüşü savunan insanlar olmakla beraber Kürtlerin siyasi olarak engellendiği ve baskı gördüğünü savunur. Ancak PKK'nın ortaya çıkış ve gelişim sürecinde ilk öncelikle üniversitelerdeki gençleri örgütlemesi, Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde görev yapan öğretmenleri öldürmesi ve Türk okullarına Kürt çocuklarının gönderilmesine PKK tarafından izin verilmediğini unutulmaktadır. Örnek olarak 1993 yılında Hakkari'de bulunan 270 okuldan 217'si kapalıydı.

Peki ismi ne olmalı? Aslında bu isim çözüm yoluyla ve çözümü yapan tarafından belirlenecek bir

isimdir. Sorunu MHP çözsé PKK sorunu olurdu ismi, ancak řu anda AKP çözsé (?) konusunda daha aktif olduğu için Kürt Sorunu oldu ismi. Bana göre buna verilecek tek isim var o da Milli Birlik sorunudur. Bu sorunun temel mantığı keskin bir çizgiden oluşmaktadır. O da Türk Milletinin tarafında olanlar ve olmayanlar.

Sorunun Çözüm Yolu

Yıllar boyunca siyasilerin rant meselesi olarak gördüğü bu sorunun tam bir incelemesi yapıldı ne de çözüm önerisi getirildi. Asker içinde hassas bir konu olan bu sorun hep askeri yöntemlerle çözülmeye çalışıldı. Daha sonra ise yalnız askeri faaliyetlerin çözüm yolu olmadığı anlaşıldı. Asker PKK'yı zayıflatıp birçok kez çökme noktasına kadar getirdi. Ancak tam siyasi destek ve öneri bulamayan asker bir yerde tıkanmaya ve verdiği emeğin boşa gittiğini gördü. Örnek olarak 1992 yılında PKK ordu tarafından çökme noktasına getirildi. Ancak o zaman ki siyasi güç bunu çok iyi değerlendirerek PKK'yı bitirebilecekken Turgut Özal tarafından ateşkes ilan edildi. Yaklaşık olarak 1 yıl süren ateşkes, bu süre zarfında güç toplayan PKK'nın 1993 yılında 33 askeri şehit etmesiyle ateşkes bozuldu. Böylece PKK belası tekrar baş gösterdi.

Günümüzde sorunun çözümü için temel olarak üç yol bulunmaktadır. Bunlar:

1. PKK sorunu bitinceye kadar bölgedeki geri kalmışlık devam edecek: Genellikle radikal milliyetçiler ve ırkçılar tarafından savunulmaktadır. Bu durum çok sert bir çözüm yolu olmakla beraber günümüzde uygulanma ihtimali çok zayıftır. Çünkü bu çözüm yolu uluslararası alandaki baskının artmasına, insanların eğitim seviyelerindeki artış ile birlikte Türkiye'de oluşturacakları örgütlenmelere, eğitim seviyesi düşük olan insanlarda "PKK haklı" kanısının oluşmasına neden olacaktır. Ayrıca PKK'nın artık her şehir de faaliyet göstermesi ve örgüt sempatzanı ailelerin artık İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerde yaşamaları bu çözümü bertaraf edecektir. Çünkü bir PKK'lı İstanbul'da rahat yaşarken, Hakkari'deki bir vatansever zorluklar içinde kalabilir. Bu hem kısa hem de uzun vade de zararlı bir politikadır. Baskı gören aileler çocuklarını daha çok PKK'ya gönderebilir.
2. PKK ile devlet ortaklaşa silah bırakacak ve siyasi masaya oturulacak: Bu çözüm yolu genelde dış güçlerin güdümünde olan liberal zihniyetler tarafından savunulmaktadır. Çözüm yolu sürecinde bölge halkına her türlü özgürlük verilmesi ve ekonomik olarak kalkınmaları sağlanarak hayat standartları yükseltilmesi görüşünü savunmaktadır. Ancak bu çözüm yolu insanların aklında "Bunları PKK sayesinde kazandık..." düşüncesinin oluşmasına neden olacaktır. Bu durumda da en ufak bir anlaşmazlıkta devlet karşı tarafı ikna etmek için daha çok taviz verecektir. Osmanlı parçalanma döneminde olduğu gibi ülkeyi bölünmeye götürecektir. Ülke bölünmezse bile diğer gruplar için örnek teşkil edeceğinden farklı terör grupları oluşacak ve ülke tamamıyla kargaşaya sürüklenecektir.
3. Devlet, PKK ile Kürt ayırımını yapacak: Ordu dağda PKK'yı yok ederken siyasi güçler Kürt- PKK ayırımını yapacak. İstihbarat teşkilatları aracılığı ile PKK'ya yardım ve yataklık eden insanlar hakkında hukuki süreç başlatılacak. PKK'yı dışlayan vatandaşlara ise yüksek hayat standartları sunularak bölgede PKK- Devlet arasında kararsız kalan insanlar, devlet tarafına çekilmeye çalışılacak. Bölgedeki insanların devlete bağlılığını sadece hayat standartları yükselterek değil sanat, kültür gibi projelerle kendilerine önem verildiği gösteren bir çözüm yoludur.

Bu çözüm yolları arasında en mantıklı olanı üçüncü seçenektir. Yapılacak çalışmalarda insanların etnik kökenleri sorgulanmamalı, tamamıyla ulus milliyetçiliği anlayışı içinde yaklaşılmalıdır. Devlet bu kadar iyi niyetle yaklaşırken bölge insanı da devlete PKK'yı bitirme konusunda gerekli desteği vermelidir. Türkiye Cumhuriyeti'ni bu süreçte bekleyen en önemli sorun 2000'li yıllara kadar PKK'da bulunan insanların ve örgüte çocuklarını gönderen aileler ekonomik nedenleri mazeret olarak öne sürüyorlardı. Ancak son özellikle 5 senedir insanları artık kültürlerini yaşayamadıklarını, dillerini rahat konuşamadıklarını, asimile edilmeye çalışıldıklarını dile getirmeye başlamışlardır. Böyle düşünen bir toplumun bölünme isteğinin daha da artmış olması büyük bir olasılıktır. Cumhuriyetin kurumları bu sıkıntılar için çözüm yolu üretmelidir.

Ayrıca bölgede PKK'nın faaliyet göstermesinden nemalanan ülkelere ve örgütlere karşı omurgalı ve

sert politikalar yürütülmelidir. Uluslararası alanda PKK'ya destek veren ülkelerde PKK'ya karşı propagandalar başlatılmalı, BM nezdinde hukuki çözüm yolları aranmalı, ülkelerde Türklerin oluşturduğu büyük ve güçlü lobiler oluşturulmalıdır. Bu süreçte devlet bu çalışmalara katılmalı hatta öncü olmalıdır.

PKK'nın faaliyet gösterdiği Ortadoğu'da büyük bir örgüt kurulmalıdır. PKK'nın faaliyet gösterdiği ve desteklediği ülkelere müzakere edilmeli, çözümün sağlanmaması söz konusu olduğunda nota, ultimatom verilmelidir. Gerekirse savaş açmanın da bir seçenek olduğu belirtilmelidir.

KAYNAKÇA

Arslan Tekin, İmralı'daki Konuk, Bilgeoğuz Yayınları, 2009, Ankara

Hasan Cemal, Kürtler, Doğan Kitap, 2. Baskı, 2003, İstanbul

Osman Pamukoğlu, Unutulanlar Dışında Yeni Bir Şey Yok, Hakkari ve Kuzey Irak Dağlarındaki Askerler, Harmoni Yayıncılık, 6. Basım, 2003

<http://www.milliyet.com.tr/2005/08/17/yazar/bila.html> [2]

<http://www.odatv.com/n.php?n=erdoganin-kurt-raporunda-ne-yaziyordu-2109101200> [3]

<http://haber.gazetevatan.com/26-yilin-kanli-bilancosu/312982/1/Haber> [4]

Emrah KAYA

iletisim@politikadergisi.com [5]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [6]
- [Terör](#) [7]
- [Toplumsal](#) [8]

Kaynak URL (16/05/2024 - 10:18 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/turkiyenin-pkk-sorunu>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/anafarta-kumandani>

[2] <http://www.milliyet.com.tr/2005/08/17/yazar/bila.html>

[3] <http://www.odatv.com/n.php?n=erdoganin-kurt-raporunda-ne-yaziyordu-2109101200>

[4] <http://haber.gazetevatan.com/26-yilin-kanli-bilancosu/312982/1/Haber>

[5] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[6] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>

[7] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/teror>

[8] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>